

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Centralorganisationerne for Told- og Trafiketaternes Embeds- og Funktionærklasser har i Skrivelse til Regeringen af 4. Januar d. A. andraget om en midlertidig Lønningsforhøjelse for fastansatte Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

Under Hensyn til den stedfindende Dyrtid har man ment at burde stille sig imødekommende overfor de fremsatte Ønsker om Støtte fra Statens Side, idet man dog har været paa det rene med, at en saadan Støtte selvfølgelig bør ydes ikke blot Told- og Trafiketaterne, men alle de Statstjenestemænd, som under den herskende Dyrtid maa antages at leve under vanskelige Kaar. Nærværende Lovforslag tilsigter, i Tilslutning til Lov Nr. 229 af 30. August f. A. om Dyrtidshjælp, for Aaret 1916 at yde et Dyrtidstillæg til Personer i Stillinger som de i ovennævnte Lov omhandlede. Der er imidlertid den Forskel mellem Loven og det her foreliggende Forslag, at ved den førstnævnte var Aarsindtægten og Antallet af hjemmeværende Børn under 15 Aar det afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet, om og i bekræftende Fald hvor meget den paagældende skulde have i Dyrtidshjælp, medens Forslaget gaar ud paa at yde alle de paagældende med en Lønning paa 3,000 Kr. og derunder samme Beløb uden Hensyn til Børneantal og Aarsindtægt, dog saaledes, at de ugifte faar Halvdelen af det for de gifte bestemte, ligesom ingen kan oppebære mere end 16 pCt. af Lønningen. Man har derhos ment, at Dyrtidstillæget til Lærere og Lærerinder i den offentlige Folkeskole

udenfor København bør udredes af Stat og Kommune hver med Halvdelen.

Idet man i øvrigt henviser til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal yderligere bemærkes, at i Lovforslagets § 4 er optaget en Bestemmelse sigtende til at undtage Personer, hvis Lønningsforhold er forbedrede ved Finanslovbevilling siden 1. April 1915, fra Lovens Omraade. Man har dog ment ikke at burde tage Hensyn til saadanne Forbedringer, der kun har udgjort indtil 10 pCt., og heller ikke til det Medhjælpere i Told- og Trafiketaterne siden 1. April 1915 tilstaaede midlertidige Lønningstillæg. Den særlige Regel for Statsbanernes timelønnede Haandværkere og Arbejdere, skyldes de meget store Vanskeligheder, der vilde være forbundne med at bestemme Lønningsforbedringen for hver enkelt Haandværker eller Arbejder siden 1. April 1915. For disse Arbejderes Vedkommende, hvis Lønningsforhold gennemgaaende er blevet noget forbedrede efter dette Tidspunkt, har man derfor søgt at træffe en praktisk og tilfredsstillende Ordning ved uden nærmere Undersøgelse af den enkelte Haandværkers eller Arbejders Forhold at tillægge ham to Trediedele af det i § 2 nævnte Dyrtidstillæg.

Det ligger i Sagens Natur, at Udbetalingen ikke i alle Etater vil kunne ske den 1. April d. A., men Arbejdet i Anledning af Udbetalingen vil blive fremmet det mest mulige.

Udgifterne for Statskassen ved Lovforslaget er beregnet at ville beløbe sig til omtrent 5 Millioner Kroner.